

Ο Μ Ι Λ Ι Α
ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ.Κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ
ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΕΛΣΙΓΚΙΟΥ
(11 Σεπτεμβρίου 2013)

* * *

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καί πάσης Φιλλανδίας κύριε Λέων,

Ἱερώτατε Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας Μητροπολίτα Ἐλσιγκίου κύριε Ἀμβρόσιε,

Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἀδελφοί συνιεράρχαι,

Εὐλαβέστατοι λειτουργοί καί διάκονοι τοῦ Θυσιαστηρίου Κυρίου,

Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,

Τέκνα θεοφιλέστατα ἐν Κυρίῳ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος,

Εὐλογημένοι Ὁρθόδοξοι Φιλλανδοί,

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας, ὁ κατευθύνων τά διαβήματα ἡμῶν ἀπό τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρό ὀλίγων μὲν ἡμερῶν εἰς τὴν γείτονα Ἑσθονίαν καί σήμερον εἰς τὴν ἐγγύς αὐτῆς ὠραιοτάτην Φιλλανδίαν τῶν χιλίων λιμνῶν, τῆς παρθένου φύσεως καί τοῦ κάλλους τῆς "εἰκόνοσ", τῆς φυσικῆς καί τῆς θείας. Ἦλθομεν ἐνταῦθα, ὅπου χιλιάδες ἠγαπημένων καί ἐκλεκτῶν πνευματι-κῶν τέκνων τῆς καθ' ἡμᾶς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὴν ἀνύστακτον ποιμαντορικὴν μέριμναν καί φροντίδα τοῦ διακεκριμένου καί ἀφωσιωμένου τῷ Οἴκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ λίαν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ, τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότητος, ἀδελφέ Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καί πάσης Φιλλανδίας κύριε Λέων, καί τῶν λοιπῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, διανύουν τὸν διάυλον τῆς παρουσίας ζωῆς, ποτιζόμενα πνευματι-κῶς ἀπὸ τὰς ζωοπαρόχους πηγὰς τῆς πατροπαραδότου Ὁρθοδό-ξου πίστεως καί ἀποτελοῦντα διὰ τὴν εὐσέβειαν καί τὴν ἀγάπην των ἀφορμὴν ἐγκαυχήσεως ἐν Κυρίῳ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, ὡς πνευματικοῦ καί αὐτῶν, ὄλων σας, πατρός, ἀδελφοῦ καί Πατριάρχου.

Ἄνταποκρινόμενοι εἰς λίαν εὐγενῆ καὶ τιμητικὴν πρόσκλη-σιν τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς κατὰ Φιλλανδιαν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπεφασίσα-μεν νά ἔλθωμεν πρὸς ὑμᾶς ὀλίγον πρὸ τῆς φωτοφόρου καὶ μεγάλης ἐορτῆς τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, διὰ νά συμπνευματισθῶμεν μαζί σας, κομίζοντες ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Φαναρίου τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν, τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν μέριμναν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Μητρὸς σας Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ τὰς φιλοστόργους πτέρυγας τῆς ὁποίας εὐρίσκει ἀπὸ ἐνενήκοντα ἤδη ἐτῶν ἀνάπαυσιν πνευματικὴν καὶ ἀσφάλειαν ἢ Ὁρθόδοξος αὕτη Αὐτόνομος Ἐκκλησία τῆς Φιλλανδίας.

Ἦλθομεν, λοιπὸν, διὰ νά ἐορτάσωμεν σ τ α υ ρ ὀ ν καὶ συγχρόνως ἄ ν ἄ σ τ α σ ι ν. Σταυρικὴ εἶναι ἡ πορεία τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ. Συγχρόνως καὶ ἀναστάσιμος. Μία διαρκῆς πορεία πρὸς τὴν καταξίωσιν διὰ τοῦ πάθους.

Ἦλθομεν, δηλαδή, νά τιμήσωμεν τὴν ἐπέτειον τῆς συμπληρώσεως ἐνενήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου Μελετίου τοῦ Δ΄ τοῦ Μεταξάκη τοῦ αὐτονόμου τῆς Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας, ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ὁποίας χιλιάδες πολιτῶν τῆς χώρας ταύτης γεύονται ἀφθονοπαρόχως τῶν καρπῶν τῆς σωτηριώδους ἀληθείας, κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παράδοσιν σεβασμοῦ τῆς ἰδιοπροσωπίας καὶ ταυτότητος ἐκάστου λαοῦ. Χάρις εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦτον καὶ τὴν ἀποφυγὴν κάθε προσπαθείας ὑποδουλώσεως τοῦ ποιμνίου εἰς τινὰ ἀνθρώπινον σκοπὸν ἢ εἰς τι ἔθνος καὶ ἀφομοιώσεως αὐτοῦ, εἰς τὸν Οἴκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐρίσκουν πνευματικὴν καταφυγὴν ἐπὶ δέκα ἐπτὰ συνεχεῖς αἰῶνας λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, καὶ ἀποκτοῦν μίαν ἰδιαίτεραν ταυτότητα, ἔνθα ἡ πνευματικὴ παράδοσις συμμείγνυται ἀρμονικῶς μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἰδιοπροσωπίαν. Διὰ τοῦτο ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας προσλαμβάνει ποικίλας "ἐθνικάς" μορφὰς καὶ σέβεται τὰ τοπικὰ στοιχεῖα, διασώζουσα τὴν ἐνότητα ἐντὸς τῆς "ἐν μέτρῳ" ποικιλίας.

Ἦλθομεν ἐνταῦθα διὰ νά σᾶς ἀπολαύσωμεν, τὰ πρόσωπα καὶ τὰ ἐπιτεύγματά σας, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην σας, τὴν ἐμμονὴν σας εἰς τὰ πάτρια, καὶ νά πληρώσωμεν καὶ τοιουτοτρόπως τὴν χαρὰν τῆς ζώσης πνευματικῆς κοινωνίας, ὄχι μόνον πληροφορούμενοι ἀλλὰ καὶ διαπιστοῦντες ὑλικοῖς ὀφθαλμοῖς, κυρίως ὅμως "καρδίας πόθῳ", τὰ ὅσα εὐφημα καὶ χρηστά ἐνταῦθα κατορθώνετε οἱ Ὁρθόδοξοι Φιλλανδοὶ ὡς εὐτακτοὶ καὶ εὐπειθεῖς πολῖται τῆς εὐνομουμένης καὶ εὐημερούσης χώρας σας, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων καὶ τῶν κυβερνητῶν της,

οί όποιοι μᾶς ὑποδέχονται μαζί μέ ὄλην τήν καλλίστην Φιλλανδίαν.

Γνωρίζετε ἄσφαλῶς οἱ πάντες, ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως δέν ἐπεδίωξεν ἀφ' ἑαυτῆς, ὡς Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ, δηλαδή τῆς διακονίας καί τῆς θυσιαστικῆς κενώσεως, τήν ἀπόκτησιν οἰουδήτινος τίτλου. Ἀρκεῖ εἰς αὐτήν ἡ οἰκουμενικότης τοῦ Σταυροῦ. Ὡς ἐκ τούτου, οὐδέποτε διενεόθη, οὔτε διανοεῖται, ὅτι ὁ ρόλος καί ἡ μαρτυρία αὐτῆς ἔχουν τι ἐκ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἡ ὁποία, ἄλλωστε, συµμεταβάλλεται μετά τῶν ἱστορικῶν περιστάσεων καί περιπετειῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος. Ἡ διαχρονική παρουσία τῆς Ἐκκλησίας μας τῆς Ὁρθοδόξου, καί μάλιστα τῆς Μητροῦς τῆς ΚΠόλεως, βασιζέται εἰς τήν βεβαίωσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, Θεμελιωτοῦ καί Κυβερνήτου αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι "πῦλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. ις', 18). Τά ἄστατα παρόντα οὐδέν ἐστι πρός τά ἐστῶτα μέλλοντα, πρός τήν Ἐκκλησίαν τήν στρατευομένην ἀλλά καί τήν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσαν. Διά τοῦτο καί ἐν τῇ κατά κόσμον ἀδυναμίᾳ αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία ἔχει τήν πληρότητα, τήν οἰκουμενικότητα καί τήν παγκοσμιότητα, ἔχει στοιχεῖα τοῦ σταυροῦ καί συγχρόνως τῆς ἀναστάσεως. Πλήρες τό πάθος καί ἡ σταύρωσις κατά τό ἀνθρώπινον. Πλήρης καί ἡ ἀνάστασις κατά τό θεῖον. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς ὁ Κύριός της, "ἀληθῶς ὑπάρχει προαιωνίως καί ἀνθρωπίνως προσφάτως", "τήν μέν (κατά τήν ἀνάστασιν) διαλάμπων θαύμασι, τήν δέ (κατά τήν σταύρωσιν) πιστούμενος πάθεσιν. Ὅθεν εἷς καί ὁ αὐτός, καί θνήσκει ὡς ἄνθρωπος, καί ὡς Θεός ἀνίσταται" (Δογματικόν δοξαστικόν ἑσπερινοῦ βαρέος ἤχου). Κύριος καί Ἐκκλησία ταυτίζονται καί συµπορεύονται.

Ἡ οἰκουμενικότης τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας κατ' οὐδένα τρόπον ἔχει ἔννοιαν οὔτε γεωγραφικήν, οὔτε ποσοτικήν, ἀλλά μόνον πνευματικήν καί ποιοτικήν. Δέν ἀποτελεῖ παγκόσμιον ἐπέκτασιν, οὔτε παγκόσμιον κέντρον συναθροίσεως προσώπων. Ἡ ὕπαρξις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό πνεῦμα, ἡ παράδοσις του, ἡ ἐμπειρία τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς του ἐκφράζουν τήν καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας, τήν καθολικότητα καί συγχρόνως τήν μοναδικότητα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ ζωή καί ἡ μαρτυρία του, ἡ διακονία καί ἡ προσφορά του, εἶναι καθολική, οἰκουμενική, εἰκῶν τῆς σωτηρίου παρουσίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τόν κόσμον «πάσας τάς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» καί ἐντός τῆς ζωῆς αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος, ὁ πιστός, ἀναζητεῖ αὐτήν ταύτην τήν παρουσίαν τοῦ Κυρίου.

Εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας, ἐν σµικρογραφίᾳ εἰς τήν τοπικήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φιλλανδίας, ἀποκαθίσταται ἡ ἐνότης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ ὁποία διεσπάσθη μετά τήν πτώσιν τοῦ πρώτου Ἀδάμ καί τήν πυργοποιΐαν τῆς Βαβέλ. Ἡ σύναψις τῆς νέας

συμφωνίας, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δίδει τήν δυνατότητα εἰς τόν πεπτωκότα ἄνθρωπον νά λαμβάνη ζωήν, νά μεταμορφώνηται ἀδιαλείπτως καί νά γίνηται ὁ καινός ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος.

Ἡ καθημερινή βίωσις τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας δέν περιορίζεται χρονικῶς, δέν εἶναι μία "φαντασία" ἢ μία "ἰδέα", οὔτε μία ἀναμονή βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας, ἀλλά εἶναι μία "καινή ζωή", ἀποκεκαλυμμένη εἰς τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, ἢ ὁποῖα καινή, νέα, ζωή, δέν εἶναι "ἐκ τοῦ κόσμου τούτου". Ἡ Ἐκκλησία μας κρατεῖ τήν ἀλήθειαν τοῦ σώματος τοῦ ζώντος Χριστοῦ, ὡς οἰκουμενικόν θησαυρόν, καί εἶναι ὁ μόνος χώρος ὅπου ἐπί δύο καί πλέον χιλιετηρίδας ὁ ἀπρόσιτος Θεός "μετέχεται κατά χάριν", τά παρόντα ἐνώνονται μέ τά ἔσχατα, ὁ σταυρός μέ τήν ἀνάστασιν, καί ἡ "ζωή ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ" (Κολ. γ', 4).

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί ἡ ἡμετέρα Μετριοτήτης, ἰδιαίτερος ἀγαπῶντες καί εἰλικρινῶς ἐκτιμῶντες τό μέγα πνευματικόν ἔργον τῆς μικρᾶς μέν τόν ἀριθμόν, λίαν δέ δραστηρίας Ὁρθοδόξου αὐτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Φιλλανδίας, μετ' ἰδιαίτερας χαρᾶς καί τιμῆς χαιρετίζομεν τήν ἐόρτιον ἐπέτειον τῶν 90 ἐτῶν αὐτονόμου ζωῆς καί δραστηριότητος ὑπό τήν κανονικήν προστασίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀείποτε δέ συγκινούμεθα πληροφορούμενοι τήν πνευματικήν πρόοδον τοῦ ἐνταῦθα πιστοῦ ποιμνίου ὑπό τήν πατρικήν φροντίδα καί μέριμναν τῶν ἐκλεκτῶν ποιμένων καί κληρικῶν αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον. Χαίρομεν διαπιστοῦντες τό ζωηρόν ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ τῆς Φιλλανδίας διά τήν Ὁρθόδοξον πνευματικότητα, ὡς ἀπέδειξε καί ἡ πρό ἐτῶν ὀργανωθεῖσα λίαν ἐπιτυχῶς ἔκθεσις κειμηλίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους τοῦ Ἄθω, ἢ ὁποῖα συνεκέντρωσε μέγαν ἐν σχέσει πρὸς τόν πληθυσμόν τῆς Χώρας ἀριθμόν προσκυνητῶν θά ἐλέγομεν παρά ἐπισκεπτῶν.

Ὡσαύτως χαίρομεν καί τιμῶμεν τήν πνευματικήν προσφο-ράν εἰς τήν Χώραν ταύτην τῶν ἐν αὐτῇ λειτουργουσῶν δύο ἱερῶν Μονῶν, τῆς ἀνδρῶας τοῦ Νέου Βάλαμο καί τῆς γυναικείας τῆς Ἁγίας Τριάδος Λίντουλα, ἔνθα μοναχοί καί μονάζουσαι δίδουν τήν μαρτυρίαν τοῦ Ὁρθοδόξου μοναστικοῦ ἠθους, ἠθους ἀσκητικοῦ, ταπεινοῦ φρονήματος, ἀγάπης, προσφορᾶς, θυσίας, διακονίας πρὸς τόν λαόν, ἐν τῷ φωτί τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου.

Ἀδελφοί καί Πατέρες καί Τέκνα, Ὁρθόδοξοι Φιλλανδοί,

"Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;" (Ρωμ. η' 35)
"Τίς ὑμᾶς χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς

Κωνσταντινουπόλεως;" Πεπείσμεθα μετά του Ἀποστόλου Παύλου, ὅτι οὔτε ζωή, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε θάνατος, οὔτε θλίψις, οὔτε βάσανος, οὔτε στενοχωρία, οὔτε τις κτίσις ἕτερα, οὔτε ἐπιβουλαί τρίτων, οὔτε κοσμικαί καί ἄλλαι ὄραταί καί ἀόρατοι δυνάμεις, προσθέτομεν, δυνήσονται χωρίσαι ὑμᾶς καί ἡμᾶς. Διότι ἔν ἐσμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί Ἐκκλησία τῆς Φιλλανδίας. Ἐν ἐν τῇ μωρίᾳ τοῦ σταυροῦ καί ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς ἀναστάσεως. Μή λησμονῆτε τοῦτο. Περιχωρούμεθα καί μένομεν ἠνωμένοι ὡς τά κλήματα ἐν τῇ Μιᾷ Ἀμπέλῳ.

Εὐχόμεθα ἀδελφικῶς καί πατρικῶς ἡ Ὁρθόδοξος αὐτόνο-μος Ἐκκλησία τῆς Φιλλανδίας νά μένη εἰς αἰῶνας ἐδραία, ἀκμαία, εἰρηνική καί σταθερά, διατηροῦσα τήν πνευματικὴν παράδοσιν αὐτῆς, ἐν γνήσιον οἰκουμενικόν πνεῦμα καί τήν ἐνότητα τῶν τέκνων της, τῶν καί τέκνων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Φιλλανδίας ἀποτελεῖ τήν ἐνοπιόν δύναμιν τοῦ Φιλλανδικοῦ Λαοῦ, ἐργαστήριον ἐκπαιδεύσεως καί ἐστίαν μεταδόσεως εἰς αὐτόν πολιτισμοῦ καί ἀρετῆς, ἀλλά καί μαρτυρίαν ἀδιάλειπτον καί φανέρωσιν τῆς αἰωνίου ζωῆς καί ἐλπίδος.

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ ψυχῆς ἅπαντας καί χαίροντες καί συγχαίροντες μαζί σας ἐπὶ τῷ σταυρῷ καί τῇ ἀναστάσει, ἐπὶ τοῖς παροῦσι καί τοῖς ἐλπίζομένοις, δεόμεθα καί παρακαλοῦμεν: Ὁρθόδοξοι Φιλλανδοί, "μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ" τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅτι "πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καί κέκλικεν ἡ ἡμέρα". Ἀμήν.